

صفات خدا
درس ۱۳: فیض خدا
دکتر استیون جی. لوسون

در این جلسه می‌خوایم به «فیض خدا» پردازیم. قطعاً بخشی از عظمت خدا، عظمت فیض اوست. باور دارم جان پایپر درست میگه، وقتی مینویسه: «مردم به شدت تشنه‌ی عظمت خدا هستند، اما اغلب اونها این رو در زندگی پر از مشکل خودشون تشخیص نمیدند. عظمت خدا درمانی ناشناخته است. نسخه‌های خیلی محبوب‌تری در بازار هست، اما منفعت چنین درمان‌هایی مختصر و سطحیه. موعظه‌ای که عطر و بوی عظمت خدا رو نداشته باشه، ممکنه برای مدتی سرگرم‌کننده باشه اما به فریاد مخفی جان، یعنی «جلالت را به من نشان بده!» نمی‌پردازه.»

باور دارم حق با پایپر هست! و وقتی به فیض خدا نگاه می‌کنیم، عظمت جلال خدا رو می‌بینیم که درخشان‌تر از ده هزار خورشید در آسمان میدرخشه. باور دارم اون دسته از ما که خداوند عیسی مسیح رو می‌شناسیم، این تشنگی رو در قلبهامون داریم. می‌خوایم عظمت خدامون رو بیشتر بشناسیم و اینطور او رو عمیق‌تر می‌شناسیم و این شناخت قلبهامون رو زنده می‌کنه. جان‌های ما رو نیرو میبخشه. من درونی‌مون رو تقویت می‌کنه.

و ما به این دلیل هست که می‌خوایم خدا رو عمیق‌تر بشناسیم، به خاطر تاثیر خارق‌العاده‌ای که او بر زندگی‌های ما داره. هیچکس مثل خدا روی ما تاثیر نمیگذاره. هیچ چیز بیشتر از مطالعه‌ی خدا قلب‌های ما رو به هیجان نمیاره.

خُب، در این جلسه می‌خوایم به فیض خدا نگاه کنیم. و برای اون دسته از ما که ایمان خودمون رو بر مسیح قرار دادیم، این فیض خدا حقیقتی ارزشمند.

خدا فیاض هست. او از ابراز لطف به ما که فراتر از لیاقت ماست، و اصلاً شایسته‌ی نیکویی او نیستیم، خوشنود میشه. اگر خدا میخواست چیزی که واقعا شایسته‌اش هستیم رو به ما بده، الان در آتش جهنم بودیم، چون این چیزی هست که شایسته‌ی او هستیم.

اما این فیض خارق‌العاده‌ی خدا که در مسیح نسبت به ما آشکار شده هست که اونچه که لیاقتش رو داریم به ما نداده، بلکه در واقع اونچه که لیاقتش رو نداریم بهمون بخشیده که همون بخشش و رحمت خداست.

پس توی این جلسه میخوام بر فیض خدا تمرکز کنیم. و برای این کار دوباره چند عنوان هست که میخوام مطرح کنم که بهمون کمک میکنه به این صفت بسیار مهم خدا بپردازیم.

اول از همه اینکه «فیض خدا رایگانه»، که یعنی هیچکس شایستگی و لیاقت اون رو نداره و کسی نمیتونه برای کسب اون تلاش کنه. فقط میشه به عنوان یه هدیه دریافتش کرد.

وقتی بخوایم فیض او رو دریافت کنیم، فقط میتونیم دست خالیمون رو به سمت این خدای مهیب دراز کنیم. فیض رو همیشه خرید و هیچ وقت نمیتونیم به اندازه‌ی کافی خوب باشیم که فیض او رو دریافت کنیم. نه! این فیض به کسانی که لیاقتش رو ندارند و نمیتونند تلاشی برای کسب اون بکنند، که نمیتونند با پول، اعمال خوب، یا مذهب‌گرایی بهای اون رو بپردازند، مجانا عطا شده. واضح هست که چندین آیه روی این حقیقت تاکید می‌کنند. ما آیات بسیار زیادی داریم که این حقیقت رو تعلیم میدند. اما چند تا از اونها رو میگم.

رومیان ۳: ۲۴ میگه: «و به فیض او مجانا عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسیای مسیح است.»

ما مفهوم عادل شمرده شدن رو درک می‌کنیم، اینطور نیست؟ یعنی در مقابل دادگاه داوری آسمان بایستیم و بر اساس گناهان خودمون گناهکار اعلام بشیم، و در مقابل خدای قدوس محکوم بشیم؛ اما بر اساس شایستگی کامل خداوند عیسیای مسیح و بر اساس مرگ جانیشینی او به نیابت از ما که گناه رو بر میداره، وقتی ایمانمون رو بر عیسیای مسیح قرار میدیم و گناهانمون رو اعتراف و از اونها توبه می‌کنیم و به عیسیای مسیح به عنوان خداوند و نجات‌دهنده‌مان تسلیم میشیم، در همون لحظه داور آسمان و زمین ما رو عدالت کامل عیسیای مسیح اعلام میکنه.

عدالت مسیح اعلام شدن یعنی خدا عدالت مسیح رو به حساب ما میگذاره. این به ما عطا شده. به ما نسبت داده شده. این اعلانی دادگاهی و قانونیه و ما در نگاه خدا عادل شمرده میشیم. ما از همه‌ی اتهامات تبرئه شدیم و حالا از سر تا پا با ردای کامل عدالت عیسیای مسیح پوشانیده شدیم.

چطور این رو دریافت می‌کنیم؟ محض فیض! این عطای خداست که در ارائهی انجیل عیسیای مسیح، اون رو به کسانی که گناهکارند عطا و پیشکش میکنه. و تنها در شرایط پیشکش قابل دریافت هست. و با ایمان پیشکش شده. ما باید به خداوند عیسیای مسیح ایمان بیاریم و وقتی این کار رو می‌کنیم، بر اساس این اطمینان، عادل اعلام میشیم. این عطایی محض فیض هست.

میتوانیم اینطور بیان کنیم. عادل‌شمردگی پاداشی برای عادل نیست، بلکه هدیه‌ای برای گناهکاره. و کسانی که مدعی عادل بودن هستند هرگز اون رو نخواهند داشت و فقط کسانی که گناه خودشون رو اعلام می‌کنند، به وسیله‌ی ایمان میتونند دریافتش کنند. عیسی برای کسانی که سالم هستند نیومد، بلکه برای بیمار ان اومد. و حقیقت اینه که همه‌ی ما بیماریم و به عدالت او نیاز داریم.

آیه‌ی دیگه، رومیان ۱۱ : ۶ هست که میگه: «و اگر از راه فیض است دیگر از اعمال نیست وگرنه فیض دیگر فیض نیست.»

یعنی فیض و اعمال رو همیشه با هم مخلوط کرد. مثل آب و روغن که همیشه با هم مخلوطشون کرد. کنار هم قرار نمی‌گیرند. ما یا باید خودمون رو با اعمال خوبمون به خدا بسپاریم یا باید انجیل او رو به عنوان تعمیم فیض او دریافت کنیم.

چیزی که داریم میگیم اینه که اولاً و مقدمتاً فیض خدا رایگانه. و به عنوان هدیه‌ای رایگان عطا میشه. افسسیان ۲ : ۸-۹ آیات دیگری هستند که باید بشنویم. خیلی آشناست. «زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، به وسیله‌ی ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال تا هیچکس فخر نکند.»

خدا نسبت به گناهکاران، نسبت به افرادی که نالایق هستند، نسبت به گمشدگانی که در گناه تباه شدند، بسیار فیاض هست. خدا چیزی رو به ما پیشکش میکنه که ما هرگز نمی‌تونستیم با تلاش‌هامون بر ای خودمون تامین کنیم. او فیضش رو که همونطور که به زودی خواهیم دید، نجات در عیسی مسیح هست، مجاناً به ما عطا میکنه. این شماره‌ی یک هست. فیض رایگانه.

شماره‌ی دو: فیض خدا جاودانیه. خدا از ازل نقشه داشت که فیضش رو به برگزیدگانش عطا کنه. به کسانی که در مسیح انتخاب شدند؛ کسانی که بر اساس چیزی در خودشون انتخاب نشدند بلکه صرفاً به خاطر خداوند عیسی مسیح انتخاب شدند.

دوم تیموتائوس ۱ : ۹ میگه: «که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند نه به حسب اعمال ما [این ردّ منفیه] بلکه بر حسب اراده‌ی خود و آن فیض [این تاییدی مثبت] نه به حسب اعمال ما بلکه بر حسب اراده‌ی خود و [دقت کنید] آن فیضی که قبل از قدیم‌الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد.»

قبل از آغاز زمان، قبل از بنیاد عالم، از قدیم‌الایام، خدا قلبش رو به برگزیدگانش معطوف کرد؛ خدا انتخاب کرد که با اصل فیض با اونها برخورد کنه. خدا بر اساس هیچ کار خوبی که ما کرده باشیم، ما رو انتخاب نکرد، بلکه تنها به این دلیل که از ازل انتخاب کرد نسبت به ما فیاض باشه، ما رو برگزید.

فکر کنید که چقدر در فکر و قلب خدا بودید. فکر کنید که چند وقت هست که اسم شما بر قلب او نوشته شده. فکر کنید که چه مدته که فیض او به شما عطا شده! پیش از بنیاد عالم!

و شماره‌ی سه که خیلی به این مرتبه اینه که «فیض حاکم مطلقه!» همونطور که گفتم در ازل خدا انتخابی متمایزکننده از روی حاکمیت مطلقش کرد. خدا برگزیدگانش رو انتخاب کرد؛ کسانی رو که میخواست نسبت به اونها فیاض باشه. خدا مجبور نبود انتخاب کنه نسبت به کسی فیاض باشه و همچنان هم کامل و عادل باقی می‌موند.

این فیض شگفت‌انگیزه که خدا بخواد انتخاب کنه که نسبت به کسی فیض داشته باشه. و وقتی در مکاشفه باب ۵ به آسمان نگاه می‌کنیم، جمعیت بسیار زیادی می‌بینیم که هیچکس نمیتونه اونها رو بشمره، میلیون‌ها میلیون نفر هستند!

چقدر خدا فیاضه نسبت به این دسته‌ی عظیم انسان‌ها که از روی حاکمیت مطلقش و به صورت شاهانه اونها رو برای خودش برگزیده. خدا در خروج ۳۳: ۱۹ به موسی میگه: «رأفت می‌کنم بر هر که رؤف هستم.»

به بیان دیگه هیچکس نمیتونه خودش رو مستحق فیض خدا بدونه؛ چون به کسانی که شایسته‌اش نیستند عطا میشه. و هیچکس نمیتونه بگه خدایا تو فیضت رو به من بدهکاری! وگرنه دیگه فیض محسوب نمیشد!

بنابراین خدا آزاد هست که به هرکس بخواد فیض خودش رو عطا کنه یا از هرکس که میخواد بگذره و فیضش رو دریغ کنه. چون هیچکس نمیتونه بر اساس شایستگی یا کارهای خوبش خودش رو مستحق فیض خدا بدونه.

پس فیض خدا حاکم مطلقه. برای همین ما از اصطلاح فیض حاکمانه استفاده می‌کنیم، چون او ما رو برگزیده تا مشمول فیضش بشیم. رومیان ۱۱: ۵ کسانی که این فیض رو دریافت می‌کنند رو به عنوان انتخاب فیاضانه‌ی خدا مشخص میکنه.

انگیزه‌ی خدا از انتخاب ما، فیضش بود. این انتخابی فیاضانه است. و در افسسیان ۱ از آیه‌ی ۴، ما با این نیایش و ستایش خدا به خاطر محبت برگزیننده‌اش آشنا هستیم، پولس مینویسه – داره به خدای پدر اشاره میکنه: «چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت، مقدس و بی‌عیب باشیم. که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم به وساطت عیسی مسیح بر حسب خشنودی اراده‌ی خود...» حالا به این گوش کنید: «برای ستایش جلال [چی؟] فیض خود!»

برگزیدگی باعث میشه که خدا به خاطر انتخاب فیاضانه‌ی گناهکاران نالایقی مثل من و شما مورد ستایش عظیمی قرار بگیره.

وقتی به آسمان برسیم، این الاهیات خواهد بود و این باعث پرستش عظیمی خواهد شد! در واقع از الان شروع شده! همین الان هم وقتی میفهمیم که این فیض، حاکم مطلقه، سرودهای ستایش برای خدا میخونیم.

پس صحبت ما چیه؟ اینکه فیض رایگانه. جاودانیه. حاکم مطلقه. تاثیر بسیار گسترده‌ای داره. یعنی به همه نوع انسانی در اطراف جهان عطا میشه و در زندگیاشون محقق شد. پولس رسول در تیتوس ۲: ۱۱ میگه: «زیرا که فیض خدا که برای همه‌ی مردم نجاتبخش است، ظاهر شده!»

حالا وقتی میگه «همه‌ی مردم» جهان‌گرایی رو تعلیم نمیده؛ و نمیکه که همه‌ی انسان‌ها در هر جا و در هر نسلی و از هر قاره‌ای نجات خدا رو دریافت کردند. واژه‌ی «همه» در اینجا یعنی همه نوع، همه‌ی انسان‌ها بدون هیچ تبعیضی.

نه همه بدون هیچ استثنایی؛ بلکه همه بدون هیچ تبعیضی. همه نوع انسانی. و درست قبل‌تر در تیتوس باب ۲، یه لیست از همه‌ی انواع انسان‌ها ارائه میده.

در آیه‌ی دو، مردان پیر؛ آیه‌ی سه، زنان پیر؛ آیه‌ی ۴، فرزندان؛ آیه‌ی ۴، شوهران؛ آیه‌ی ۵، زنان؛ آیه‌ی ۶، جوانان؛ آیه‌ی ۹، غلامان. همچنین درباره‌ی آقایان صحبت میکنه. بعد به آیه‌ی ۱۱ میرسه و میگه: «فیض خدا که برای همه‌ی مردم نجاتبخش است، ظاهر شده!»

در زمینه کاملاً مشخصه که درباره‌ی همه‌ی انواع انسان‌ها صحبت میکنه. و ما میتونیم این رو تعمیم بدیم و بگیم: همه نوع انسان، مردان و زنان، یهودیان و امت‌ها، تحصیلکرده و بی‌سواد، با فرهنگ و بدون فرهنگ.

فیض خدا چنین تاثیرگذاری عظیمی دارد. به عنوان نمونه فقط به انجیل یوحنا نگاه کنید. یوحنا باب ۴، داستان زن سامری بر سر چاه! عیسی قصد داشت اونجا بره تا بتونه با اون زن صحبت کنه و فیضش رو به اون عطا کنه.

اما در باب قبل، نیکودیموس معلم اسرائیل بود. او مذهب و دانش کتاب مقدسی بیشتری نسبت به هر کس دیگه‌ای در اون زمان داشت؛ با اینحال فیض خدا هر دو سوی این طیف گسترده رو در بر میگیره. نه فقط یک مرد و یک زن، بلکه یک رهبر مذهبی و یک زن بی‌وفای سامری. آه که فیض خدا چه گسترده پیش میره و طول و عرض عظیمی دارد تا به همه‌ی انواع انسان‌ها میرسه حتی به کسانی مثل من و شما. آه که فیض خدا تاثیر خیلی گسترده‌ای دارد.

پنجم اینکه «فیض خدا با وساطت عطا میشه»؛ از طریق واسطه‌ی خداوند عیسی مسیح انجام شده. هیچ ذره‌ای از فیض نجاتبخش خارج از وساطت خداوند عیسی مسیح وجود نداره.

عیسی تنها واسطه بین خدا و انسانه و منحصر از طریق مسیح هست که این فیض نجاتبخش میاد. تقریباً مثل اینه که اقیانوس‌های فیض از طریق خداوند عیسی مسیح به زندگی ما وارد میشه. او تنها و یگانه میانجی ماست.

به چند تا از این آیه‌ها گوش کنید: یوحنا ۱: ۱۷ میگه: «فیض به وسیله‌ی عیسی مسیح رسید.» یعنی فیض پدر به وسیله‌ی عیسی مسیح در زندگی ما ریخته شد. اول تیموتائوس ۲: ۵ میگه: «خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد.»

میانجی باید نسبت به هر دو سمت، بی‌طرف باشه. باید بتونه نماینده‌ی خدا به انسان باشه و نماینده‌ی انسان به خدا. به همین خاطر او خدا-انسان بود.

به همین خاطر او صد در صد خدا بود تا بتونه نماینده‌ی خدا به انسان باشه. همچنین صد در صد انسان بود تا بتونه نماینده‌ی انسان به خدا باشه. او می‌تونست در وسط بایسته و دست‌هاش رو در دو طرف بگیره و آشتی‌دهنده باشه و هر دو رو پیش هم بیاره! و این فیض منحصر از طریق پاک خداوند عیسی مسیح از جانب پدر اومد!

رومیان ۵: ۱۵ میگه که فیض خدا به واسطه‌ی یک انسان هست!

واژه‌ی «به واسطه» گزاره‌ای هست که درباره‌ی این میانجی‌گری، این وساطت، صحبت می‌کند. فیض خدا به واسطه‌ی یک انسان، یعنی عیسای مسیح هست. می‌خواهم یک بار دیگه بگم که تمامی گنجینه‌های فیض در مسیح هستند؛ اما حتی یک قطره از فیض خارج از عیسای مسیح نیست.

به همین خاطر که کتاب مقدس می‌گوید هر که پسر رو داره، حیات داره و کسی که پسر رو نداره حیات نداره. اگر عیسی رو دارید، همه چیز دارید. و اگر عیسی رو ندارید، هیچ چیز ندارید. همه چیز در مسیح. همه‌ی گنجینه‌های حکمت و فهم در مسیح هست. اما تمامی نجات هم در مسیح هست. تمامی آشتی در مسیح هست. این تماما در مسیح هست. این فیض به واسطه‌ی عیسی عطا میشه.

شماره‌ی شش، این فیض، «فیض نجاتبخش» هست؛ رومیان ۳: ۲۴ می‌گوید: «به فیض او مجاناً عادل شمرده می‌شوند به وساطت آن فدیهای که در عیسای مسیح است.» ما قبلاً این آیه رو خونیدیم. اعمال ۱۵: ۱۱، «محض فیض خداوند عیسای مسیح نجات خواهیم یافت.»

آر. سی. اسپرول کتابی نوشته به اسم «نجات‌یافته از چه؟» و جوابش اینه که خدا ما رو از خودش نجات داد.

ما از غضب خدا نجات پیدا کردیم. ما از داوری خدا نجات پیدا کردیم. ما فقط از یک وجود تنها یا یک زندگی ناکام نجات پیدا نکردیم. خدا مسائل خیلی مهمتر از این رو می‌داده.

سرنوشت ابدی ما در خطر. و خدا ما رو نجات داده! واژه‌ی «نجات‌یافته» یعنی رهایی یافتن از خطر عظیم! یعنی از خطر و زیان عظیم نجات داده بشیم.

ما از غضب آینده‌ی خدا به وسیله‌ی فیض خداوند عیسای مسیح نجات پیدا کردیم. تیتوس ۳: ۷ می‌گوید: «تا به فیض او عادل شمرده شده، وارث گردیم به حسب امید حیات جاودانی.»

افسیسیان ۱: ۷ می‌گوید: «در وی به سبب خون او فدی یعنی آمرزش گناهان را به اندازه‌ی دولت فیض او یافته‌ایم.»

شاید فکر کنید من گناه زیادی دارم. می‌خواهم بدونید که او فیض خیلی زیادی داره! او خیلی بیشتر از گناهان شما فیض داره. رومیان ۵ فکر می‌کنم آیه‌ی ۲۰ هست که می‌گوید: «جایی که گناه زیاده گشت، فیض بی‌نهایت افزون گردید.»

فیض خیلی زیادتری وجود داره. منبع بی‌نهایتی از فیض وجود داره. مهم نیست گناه شما چقدر بزرگه، فیض او بیشتره! و وقتی وارد این فیض نجاتبخش میشیم، اونوقت او فیض پشت فیض پشت فیض تکثیر میکنه.

و منظورش اینه که او به ما فیض تقدیس‌کننده میبخشه تا ما رو به شباهت مسیح تبدیل کنه. به ما فیض تقویت‌کننده میبخشه که بتونیم او رو خدمت کنیم. به ما فیض رضایتبخش عطا میکنه تا تنها در او رضایت داشته باشیم. همینطور تا آخرین روز زندگی‌مون که به ما فیض مردن عطا میکنه تا با امید بمیریم، تا با ایمان بمیریم، تا با اطمینان بمیریم. این فیض، فیض توانبخش‌ست! که به ما قدرت میده تا باشیم و انجام بدیم هر آنچه رو که خدا میخواد باشیم و انجام بدیم تا به آخر!

و با پولس رسول در اول قرنتیان ۱۵: ۹-۱۰ خواهیم گفت: «به فیض خدا آنچه هستم هستم!» این شهادت هر ایمانداریه. به فیض خدا آنچه هستم هستم!

مطمئنم که فیض او رو دریافت کردید، و به عنوان یک فقیر نزد پسر خدا، خداوند عیسای مسیح، اومدید و دست خالی ایماستون رو دراز کردید و از گناهاتون توبه کردید و خداوند عیسای مسیح رو دریافت کردید و با تمام قلبتون به او ایمان آوردید. او فیض میبخشه. او حتی به بزرگترین گناهکار فیضی عظیم‌تر میبخشه.